

Věc C-176/20**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

7. dubna 2020

Předkládající soud:

Curtea de Apel Alba Iulia (Rumunsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

11. února 2020

Žalobkyně:

SC Avio Lucos SRL

Žalované:Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean
DoljAgenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat
Central**Předmět původního řízení**

Odvolání podané proti rozsudku Tribunalul Dolj (soud prvního stupně v Dolj, Rumunsko), který zamítl žalobu žalobkyně znějící na zrušení rozhodnutí žalované APIA - Centrul Județean Dolj (APIA [Zemědělská platební a intervenční agentura] - provinční středisko Dolj), která zamítla jednotnou žádost žalobkyně o platbu za rok 2015, a na uložení povinnosti výše uvedené žalované k vydání rozhodnutí o schválení příslušné žádosti

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Podle článku 267 SFEU se žádá o výklad čl. 4 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 9 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013, jakož i článku 60 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013.

Předběžné otázky

1) Brání nařízení (EU) č. 1307 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 takové vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že minimální činnost, která musí být prováděna na zemědělských plochách obvykle ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu, spočívá v pastvě se zvířaty používanými zemědělcem?

2) Za předpokladu, že výše uvedené právo [Evropské unie] nebrání vnitrostátní právní úpravě uvedené v první otázce, mohou být ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1307 ze dne 17. prosince 2013 vykládána v tom smyslu, že za „aktivního zemědělce“ může být považována právnická osoba, která uzavřela koncesní smlouvu za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním sporu, a která chová zvířata na základě určitých smluv o výpůjčkách uzavřených s fyzickými osobami, přičemž těmito smlouvami půjčitelé bezplatně přenechávají výpůjčitelům zvířata, která chovají jakožto vlastníci, za účelem využití k pastvě, na pastvinách poskytnutých výpůjčiteli a v dohodnutých časových intervalech?

3) Musí být ustanovení článku 60 nařízení (EU) č. 1306 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 vykládána v tom smyslu, že uměle vytvořené podmínky zahrnují také případ koncesní smlouvy a určitých výpůjčních smluv, jako jsou smlouvy dotčené v původním řízení?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008, článek 60

Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009, čl. 4 odst. 1 písm. a) a c), čl. 4 odst. 2 písm. b) a článek 9

Uplatňované vnitrostátní předpisy

Ordonanța de urgență a Guvernului [OUG] nr. 3 din 18 martie 2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură (nařízení vlády s mocí zákona č.

3 ze dne 18. března 2015 o schválení režimů plateb v zemědělství pro období 2015–2020 a o změně článku 2 zákona č. 36/1991, který se týká zemědělských podniků a jiných forem sdružení v zemědělství

Článek 2 v odst. 1 písm. f) stanoví, že „zemědělcem“ se rozumí „fyzická nebo právnická osoba nebo sdružení fyzických nebo právnických osob, bez ohledu na právní formu tohoto sdružení, jehož zemědělský podnik se nachází na území Rumunska a které vykonává zemědělskou činnost“, zatímco v odst. 2 písm. d) stanoví, že „zemědělskou činností“ se rozumí „provádění minimální činnosti, která je prováděna na zemědělských plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, prostřednictvím pastvy, se zárukou minimálního zatížení 0,3 VDJ/ha zvířaty používanými zemědělcem nebo ročním sečením na trvalých pastvinách, a to podle ustanovení zvláštních právních předpisů v odvětví pastvin“.

V souladu s čl. 7 odst. 1 jsou příjemci plateb aktivní zemědělci, fyzické nebo právnické osoby, kteří vykonávají zemědělskou činnost jako uživatelé zemědělské půdy nebo oprávnění chovatelé zvířat podle platné legislativy.

Článek 8 odst. 1 stanoví, že aby zemědělci měli nárok na přímé platby, musí mimo jiné využívat zemědělskou půdu o rozloze nejméně 1 hektaru, rozloha zemědělského pozemku musí být nejméně 0,3 hektaru, a v případě skleníků, solárních skleníků, vinic, ovocných sadů, chmelových plodin, škošek, ovocných stromů musí být rozloha zemědělského pozemku alespoň 0,1 hektaru, anebo případně chovat minimální počet zvířat [písmeno c)], a v okamžiku podání jednotné žádosti o platbu nebo jejich změn předložit nezbytné doklady prokazující využívání zemědělské půdy, včetně půdy zahrnující oblasti využívané v ekologickém zájmu, jakož i zvířat [písmeno n)].

Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619 din 6 aprilie 2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, [a] condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (3) din [OUG nr. 3/2015], precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014-2020 (vyhláška ministra zemědělství a rozvoje venkova č. 619 ze dne 6. dubna 2015 o schvalování kritérií způsobilosti, zvláštních podmínek a způsobů provádění režimů plateb stanovených v čl. 1 odst. 2 a 3 [OUG č. 3/2015], jakož i zvláštních podmínek provádění kompenzačních opatření pro rozvoj venkova použitelných na zemědělskou půdu v rámci Národního programu rozvoje venkova na období 2014–2020

Článek 2 písm. m) stanoví, že „chovatelem zvířat“ se rozumí osoba, která má trvale v držení zvířata, jakožto vlastník zvířat nebo vlastník zemědělského podniku, nebo má dočasně v držení zvířata jako osoba, které byly svěřeny na celé období roku žádosti, chovaná na základě aktu sjednaného v souladu s podmínkami platné legislativy.

Článek 7 odst. 3 písm. a) stanoví, že uživatelé stálých pastvin, fyzické nebo právnické osoby podle soukromého práva, kteří vykonávají alespoň minimální zemědělskou činnost na stálých pastvinách, které mají podle platných právních předpisů k dispozici, jakožto aktivní zemědělci, předkládají v okamžiku podání jednotné žádosti o platbu k APIA dokumenty stanovené v čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 písm. a), písm. b) bodu i), písm. c) a d) a případně kopii identifikačního dokladu zootechnického podniku, ve kterém jsou zvířata registrována, nebo osvědčení kvalifikovaného veterinárního lékaře, v němž je uveden kód podniku zapsaného v Registrul Național al Exploatațiilor (Národní registr podniků), platný ke dni podání jednotné žádosti o platbu, a to v případě, že vlastník stálé pastviny chová zvířata, s nimiž zaručuje minimální zatížení 0,3 VDJ/ha.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 23 aprilie 2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (nařízení vlády s mocí zákona č. 34 ze dne 23. dubna 2013 o organizaci, správě a využívání stálých pastvin, kterým se mění a doplňuje zákon č. 18/1991 o vlastnictví půdy)

Tento normativní akt v čl. 2 písm. c) stanoví, že „velkou dobytčí jednotkou (VDJ)“ se rozumí „standardní měrná jednotka stanovená na základě potravinových potřeb každého druhu zvířat, která umožňuje přeměnu různých kategorií zvířat“.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Žalobkyně SC Avio Lucos SRL je rumunská právnická osoba se sídlem v provincii Dolj (Rumunsko), jejíž předmět činnosti představuje „činnost na podporu rostlinné výroby“.
- 2 Prostřednictvím žádosti o platbu, která byla registrována u Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (Zemědělská platební a intervenční agentura, dále jen „APIA“) - Centrul Județean Dolj (provinciální středisko v Dolj) dne 1. července 2015, žalobkyně na základě OUG č. 3/2015 požadovala platbu v rámci režimu jednotné platby na plochu (SAPS) za plochu 170,36 hektaru pastviny (stálé obecní pastviny využívané jednotlivě).
- 3 K žádosti byly přiloženy:
 - koncesní smlouva č. 472 28.01.2013 uzavřená mezi Consiliul Local al Comunei Podari (obecní rada obce Podari) a Avio Lucos SRL, jejímž předmětem byla koncese na pozemek v soukromém vlastnictví obce Podari, provincie Dolj, o rozloze 341,70 hektarů, následně upravený na rozlohu 170,36 hektarů pastviny;
 - osvědčení vydané obcí Podari, které potvrzuje, že žalobkyně je zapsána v zemědělském rejstříku s využívanou zemědělskou plochou 170,36 hektaru;
 - smlouvy o výpůjčce uzavřené mezi žalobkyní a různými vlastníky zvířat;

- osvědčení vydané veterinární klinikou s uvedením kódu podniku žalobkyně;
 - manipulační formulář vydaný ANSVSA [Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor] (Národní úřad pro zdraví zvířat a bezpečnost potravin) a jeho příloha obsahující identifikační údaje zemědělského podniku a počet zvířat chovaných společností (pět zvířat);
 - osvědčení vydané veterinární klinikou, které prokazuje, že fyzické osoby v něm uvedené jsou smluvně zavázány žalobkyni a jsou uvedeny v národní databázi s celkovým počtem 85 zvířat.
- 4 V jednotné žádosti o platbu společnost uvedla, že požádala o podporu na zemědělskou plochu o rozloze 170,36 hektarů a že chovala 24 jednotek skotu více než 2 roky, jednu jednotku skotu méně než 6 měsíců, 60 koz a 20 jednotek koňovitých (koně) déle než 6 měsíců, což jsou zvířata přispívající k zemědělské činnosti žadatele.
 - 5 Rozhodnutím APIA - provinční středisko v Dolj ze dne 20. října 2017 byla žádost žalobkyně zamítnuta, neboť žalobkyně nezaručila minimální zatížení 0,3 VDJ/ha pro celou pastvinu o rozloze 170,36 hektarů. Předchozí stížnost žalobkyně proti tomuto rozhodnutí byla ze strany APIA - provinční středisko v Dolj zamítnuta dne 4. ledna 2018. Žalobou podanou k soudu prvního stupně, zapsanou do rejstříku soudu prvního stupně v Dolj, se žalobkyně v řízení proti žalovaným APIA - provinční středisko v Dolj a APIA - Aparat central (ústředí) domáhala zrušení dvou rozhodnutí APIA - provinční středisko v Dolj, jakož i uložení povinnosti APIA - provinční středisko v Dolj k přijetí rozhodnutí o schválení jednotné žádosti o platbu.
 - 6 Rozsudkem ze dne 28. ledna 2018 soud prvního stupně v Dolj zamítl žalobu jako neopodstatněnou, přičemž stanovil, že předložená koncesní smlouva byla uzavřena v rozporu s některými legislativními ustanoveními a že žalobkyně uměle vytvořila podmínky za účelem získání finanční podpory.
 - 7 Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně odvolání k Curtea de Apel Alba Iulia (odvolací soud v Alba Iulia, Rumunsko), který je předkládajícím soudem.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 8 V odvolání žalobkyně uvedla, že čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1307/2013 definuje zemědělce jako fyzickou nebo právnickou osobu či skupinu fyzických nebo právnických osob, bez ohledu na právní formu této skupiny a jejích členů podle vnitrostátních právních předpisů, jejíž zemědělský podnik se nachází na území spadajícím do územní působnosti Smluv a která vykonává zemědělskou činnost. Žalobkyně se domnívá, že má nárok na platby na základě prokázání svého postavení aktivního zemědělce a že nemůže být z tohoto benefitu vyloučena z důvodu své organizace jako obchodní společnosti, která uzavřela smlouvy o výpůjčce s fyzickými osobami.

- 9 Žalobkyně rovněž tvrdí, že z článku 4 nařízení (EU) č. 1307/2013 vyplývá, že „zemědělským podnikem“ se rozumí, s odkazem na projednávanou věc, zemědělská půda obhospodařovaná zemědělcem, aniž by bylo relevantní, zda má zemědělec vlastnické právo ke zvířatům, která se na něm pasou, nebo vlastnické právo k pozemku.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 10 Relevantní ustanovení vnitrostátních právních předpisů stanoví, že příjemci režimů jednotné platby na plochu jsou aktivní zemědělci, fyzické nebo právnické osoby, kteří vykonávají zemědělskou činnost jako uživatelé zemědělské půdy nebo oprávnění chovatelé zvířat podle platné legislativy.
- 11 Předkládající soud kromě toho rovněž uvádí, že čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013 ponechává členským státům možnost definovat minimální činnost, která musí být prováděna na zemědělských plochách přirozeně ponechávaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, a že vnitrostátní právní předpisy stanovily, že zemědělská činnost může také spočívat v provádění minimální činnosti na zemědělských plochách, obvykle ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu nebo pěstování plodin, prostřednictvím pastvy, se zárukou minimálního zatížení 0,3 VDJ/ ha zvířaty používanými zemědělcem.
- 12 Odvolací soud žádá, aby bylo určeno, zda nařízení (EU) č. 1307/2013 brání takové vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že minimální činnost, která musí být prováděna na zemědělských plochách obvykle ponechaných ve stavu vhodném pro pastvu, spočívá v pastvě zvířat používaných zemědělcem, a v případě záporné odpovědi, zda ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) č. 1307/2013 mohou být vykládána v tom smyslu, že za „aktivního zemědělce“ může být považována právnická osoba, která uzavřela koncesní smlouvu za takových okolností, jaké jsou okolnosti v původním sporu, a která chová zvířata na základě určitých smluv o výpůjčkách uzavřených s fyzickými osobami, přičemž těmito smlouvami půjčitelé bezplatně přenechávají výpůjčitelům zvířata, která chovají jakožto vlastníci, za účelem využití k pastvě, na pastvinách poskytnutých výpůjčiteli a v dohodnutých časových intervalech.
- 13 Odvolací soud zároveň považuje za nezbytné objasnit, zda ustanovení článku 60 nařízení (EU) č. 1306/2013 mohou být vykládána v tom smyslu, že uměle vytvořené podmínky zahrnují také případ koncesní smlouvy a určitých výpůjčních smluv, jako jsou smlouvy dotčené v původním řízení.
- 14 Předkládající soud, který má spor vyřešit v posledním stupni, má za to, že odpověď na vznesené předběžné otázky nelze jednoznačně vyvodit z judikatury Soudního dvora Evropské unie a že v tomto ohledu ani nejsou vyloučeny důvodné pochybnosti.